

Četvrtak, 1. decembar 2005.

Svedok Zvezdana Polovina

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 10.21 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro svima. Izvinjavam se zbog kašnjenja, ali do toga je došlo zbog pripreme opereme za snimanje. Gospođo, ja moram da vas podsetim na svečanu izjavu koju ste dali na početku svog svedočenja i koja je još uvek na snazi. Gospodine Bulatoviću, izvolite imate reč.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BULATOVIĆ

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro jutro, časni Sude. Dobro jutro svima u sudnici. Dobro jutro, gospođo Polovina. Ja ću se predstaviti. Ja sam advokat Bulatović, jedan od branilaca gospodina Šljivančanina. Sva ona upozorenja koja su vam dale moje kolege koje su vas ispitivale otprilike važe da bi mogli da radimo kvalitetno i da bi ono šta uradimo zaista bilo zabeleženo na pravi način, pa vas molim da o tome vodite računa. Juče ste govorili i odgovarali na pitanja mojih kolega o vašem boravku u Vukovaru i o vašem radu u "Radio Vukovaru". Da biste mi pojasnili, pošto vidim iz izjave koju ste dali predstavnicima Tužilaštva, da ima neki prekid u radu, a juče ste rekli da niste bili u nekom stalnom radnom onosu. Mene zanima kad ste radili? Ako možete da odredite vreme. I od kada ste bili u stalnom radnom odnosu?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Pa prvi puta sam na radijo došla 1. januara 1990. godine. Ne sjećam se tačno do kada je trajao taj period mog rada na "Radio Vukovaru". Mjenjala sam tada kolegicu Mirjanu Hrpku koja je bila dotadašnji dugogodišnji spiker. Otišla je na bolovanje. Bila je potrebna njezina zamjena i mene su pozvali s "Radio Vukovara", ponudili su mi zapravo taj posao. Mislim da je to trajalo negdje do kraja 1990. godine. Nakon toga kolegica se vratila sa bolovanja i ja sam prekinula taj honorarni posao. Ponovo sam zaposlena, nakon audicije na radiju, u šestom mjesecu 1991. godine. Također je to bio honorarni posao. Stalno radno mjesto ponuđeno mi je... Mislim da je 1. deveti 1991. godine.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Recite mi u ovom periodu od kraja 1990. godine do 1991. godine da li ste radili i ako jeste, gde i šta?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nisam radila koliko se mogu sjetiti, osim što sam davala instrukcije iz matematike, ali nigdje nisam radila.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, radi intervencije transkript, druga strana, red četvrti stoji "juli 1997. godine", a mislim da treba da bude "juli 1990. godine" ako sam.... Je l' tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Zar sam ja rekla 1997. godine?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ne, ne, ne. Nego transkriptu. Vi ste rekli dobro, nego je u transkriptu uneto 1997. godine ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Aha ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U redu je. Recite mi, u ovom periodu o kojem vas pitam, koji niste imali u radnom odnosu, da li ste u to vreme posećivali zaposlene u "Radio Vukovaru"?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Povremeno da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste tom prilikom imali bilo kakvu aktivnu ulogu u programu "Radio Vukovara" u smislu saveta, nekog honorarnog rada, neke honorarne emisije, sugestije, bilo čega?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne. Pomagala sam na taj način... Bile su u pitanju glazbene emisije. Slušatelji bi nazvali... To je bilo u vrijeme kada su u smjeni radili Siniša Glavašević i Branimir Polovina. Znači, radilo se o glazbenoj emisiji. Slušatelji su mogli nazvati, zaželiti nekakvu svoju želju i u istom trenutku ta bi im želja bila ispunjena. U današnje vreme to je nešto sasvim normalno kad sve ide putem kompjutera ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ne, ne. Nemojte da trošimo vreme. Govorim samo o tome ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: O kej. Dobro, dobro. Dakle, mogle su biti ispunjene želje slušatelja zbog toga što sam ja skoro za svaku ploču znala, odnosno svaku pjesmu znala sam na kojem se broju nalazi. Bilo je oko 16.000 ploča. I u međuvremenu dok bi Siniša malo porazgovarao sa slušateljem, ja bih otišla do te ploče koju je slušatelj poželio, pronašla je i dala Branku koji bi stavio na gramofon i to bi se emitiralo. U tom smislu je bila moja pomoć.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Sad me interesuje... To ste mi objasnili. Sad me interesuje, u to vreme kako ste vi koji tako malo radite, šest meseci praktično tim poslovima, uđete u taj posao 16.000 ploča, znate sve to?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Na koji način ste to ušli? To je ipak ogroman broj ploča, morate priznati?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jeste. Dosta je velik broj, ali kako sam se bavila amaterski pjevanjem, jako me je zanimalo to područje i naprosto sam popamtila skoro sve pjesme.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znali ste u 16.000 ploča gde se koja nalazi ...
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da. Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala. E sad, rekli ste da ste to radili, taj deo posla, kada su u smeni bili Siniša Glavašević i Branko Polovina.
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li mi objasniti šta je radio tačno Siniša Glavašević, a šta je radio Branko Polovina?
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Siniša Glavašević je bio spiker "Radio Vukovara" i vodio je emisije. A Branko, odnosno Branimir, pravo ime, Polovina, bio je radijski tehničar. Njih dvojica su funkcionirali kao tim.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Što se tiče Siniše Glavaševića rekli ste da je bio spiker ...
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U "Radio Vukovaru". Da li je sve vreme, znači, do 20. novembra 1991. godine on obavljao taj svoj posao spikera u uslovima u kojima je to bilo moguće i normalno?
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne bio je i novinar. Znači, zaposlen je kao spikera, ali vremenom se profilirao kao novinar. Poslje je dobio i funkciju urednika radija.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate, već ste govorili o tome, ali čisto radi neke preciznosti, da li znate datum kada je dobio funkciju urednika?
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam tačan datum.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Bar približno.
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Možda sedmi, osmi mjesec 1991. godine. U svakom slučaju, drugi dio 1991. godine, znači, kad je rat već počeo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Recite mi, nakon dobijanja tog zvanja ili mesta, da li je gospodin Glavašević imao emisije uživo na radiju, na "Hrvatskom Radio Vukovaru"?
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jeste, imao je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je ta emisija ili emisije da li su imali neki poseban naziv? Je li se sećate?
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti. Vjerojatno su imale, jer svaka programska šema zahtjeva nekakvu podjelu, što žanrovski, što... Mislim, svaka emisija dobija svoje ime, ali ne sjećam se kako se koja zvala.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Možete li mi reći kom žanru su pripadale te njegove emisije? Jesu li to bile dnevno-političke, analitičke, iz oblasti kulture, vojne?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Iz svih područja.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Govorili ste o programskoj šemi. Mene interesuje ko je pravio programsku šemu "Radio Vukovara", kasnije "Hrvatskog Radio Vukovara"? Znači, i u jednom i u drugom periodu.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam točno je li se radilo o jednom čovjeku ili o timu ljudi, ali to je posao glavnog urednika. Glavni urednik to radi uz asistenciju svojih kolega, naravno, dogovorno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li mi reći kakav je bio nacionalni sastav redakcije "Hrvatskog Radio Vukovara"?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mislim da je bilo mješano, ali ne znam točno ko je bio koje nacionalnosti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znači od postanka "Hrvatskog Radio Vukovara", znači od preimenovanja "Radio Vukovara" u "Hrvatski Radio Vukovar", bilo ljudi zaposlenih u redakciji "Hrvatskog Radio Vukovara"? Govorim o vremenu kad ste vi došli, znači zvanično, tamo negde od juna meseca 1991. godine.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam točan broj, dio ljudi je bio zaposlen, dio su bili honorarci. Mislim da je bilo manje stalno zaposlenih od honoraraca.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I normalno je da bude tako. Govorili ste ovde o prikupljanju informacija, da ste prikupljali neke informacije za vreme ovih događanja o kojim govorimo ovde. Da li možete da mi objasnite način prikupljanja? Kako su informacije dolazile do vas u "Radio Vukovar", odnosno "Hrvatski Radio Vukovar" tada već? Koji su to izvori informacija vaši bili?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ovisilo je o događajima u gradu. Ne bih mogla sve točno nabrojati, ali najčešće smo komunicirali sa bolnicom, Štabom, sa ljudima koji su bili na terenu, na punktovima i bilo je još raznih... Ne znam, vodovodod, "Elektroslavonija". Kažem, sve ovisi o tome koja nam je informacija trebala. Sa ljudima u "Nami", da vidimo ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ono ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Sad me interesuje način na koji ste kontaktirali s ovim ljudima? Da li su to bili neposredni kontakti, da neko ide na te punktove, na mesta koja ste pobrojali ili je postojao neki drugi način komunikacije?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Bilo je više načina komunikacije. Bila je ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kažite nam koji su to?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Bila je i direktna komunikacija, znači usmeni razgovor uživo, bio je razgovor telefonom. Ne mogu se ničaga trećeg sjetiti.

Znači, ili telefonom ili smo direktno odlazili na neka mjesta, odnosno ljudi su dolazili s nama i razgovarali smo s njima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Vi ste govorili da su u prostorije "Hrvatskog Radio Vukovara" dolazili pripadnici Zbora narodne garde. Mene interesuje da li ste i od njih prilikom tih susreta dobijali neke informacije i da li ste im davali neke informacije? Da li ste razmjenjivali tu neke informacije koje ste imali?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, razmjenjivali smo informacije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li nam reći kakve su to bile informacije?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Pokušaću otprilike opisati nekakav primjer ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Najkraće, molim vas.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Znači, čovjek, vojnik, došao je kod nas ili gdje smo se već sreli, načešće su oni dolazili k nama. Od tog čovjeka bi saznali na kom punktu je on bio, što se tamo događa, koji ljudi su živi... preživjeli, koji su... Mislim u tom trenutku, toga dana, naravno, koji su sve poginuli, do kud su linije obrane postavljene. Mi bismo njima govorili što se događa u drugim djelovima grada, jer oni su samo znali na tim svojim lokacijama što se događa i naravno da ih je zanimalo i za ostale djelove grada, što je s ostalim ljudima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Koliko razumem da su to uglavnom bile vojne informacije koje ste dobijali od njih?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam je li to spada u vojne informacije. To su bili događaji u gradu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ali vezani za linije odbrane, za broj poginulih i broj postradalih ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Naoružanje i ostalo. Znači, možemo se složiti da su to ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Što se tiče naoružanja, tu baš ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Ja sam to ubacio, izvinjavam se.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: O kej.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Zaista vam se izvinjavam. Znači, možemo se složiti da ove informacije mogu imati karakter ...

prevodioci: Prevodioci mole govornike da ne govore istovremeno. Hvala.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Karakter vojnih informacija?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kažete da ste imali česte kontakte i sa bolnicom. Je l' tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mi kao radio da. Ja sam dosta rijetko.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste imali nekog određenog iz "Hrvatskog Radio Vukovara" ko je bio zadužen za kontakt sa predstavnicima bolnice ili je to bilo *ad hoc* ko je slobodan?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Otprilike do 15. desetog nije bila striktna podjela ljudi tko kada ide u bolnicu, a od 15. desetog, kad smo se sklonili u podrum "Vučedolske kašljice", organizirali smo se i tada se znalo tko je u kojoj smjeni i u kojem timu. Četvero ljudi je odlazilo u bolnicu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kažete: "Tada se znalo ko je u kom timu ... "

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Koliko je timova bilo?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Bilo je tri tima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da mi kažete sastav ta tri tima, po četvoro ljudi, ako sam razumeo, znači 12 ljudi?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nije bilo 12 ljudi, bilo je šest ljudi. Od tih šest ljudi napravljena su tri tima. Ja i moj muž Branko bili smo zaduženi za lokalni program, kojeg smo emitirali tri puta dnevno po sat vremena ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja se izvinjavam. Bojim se da se nismo razumeli. Ja nisam govorio o programu "Radio Vukovara", nego o ljudima zaduženim za kontakt sa bolnicom?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Bila su dva tima. Svaki tim je sačinjavalo dvoje ljudi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li mi reći koja su to dva tima i sastav ta dva tima?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jedan je Alenka Mirković i Josip Esterajher, a drugi tim Siniša Glavašević i Vesna Vuković. Ponekad se znalo dogoditi da su se izmješali. Nekad su išli Siniša i Josip. Ali nekakva podjela, recimo, da je bila: Siniša i Vesna i Josip i Alenka.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ovakav vid saradnje, odnosno komunikacije "Hrvatskog Radio Vukovara" sa bolnicom u Vukovaru od 15. oktobra funkcioniše, ako razumem, sve do 18. novembra, kada ste došli u bolnicu?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li funkcioniše u nekim utvrđenim vremenskim intervalima ili to zavisi od situacije? Da li je svakodnevno, dva puta dnevno, dva puta nedeljno ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Samo malo. Oprostite, nečeg sam se sjetila. Vi ste rekli da funkcioniše do 18. Alenka i Josip su u proboj otišli noć sa 17 na 18, znači nije ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Do 17 ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: O kej, do 17. Hoćete sad molim vas ponoviti pitanje?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoću. Moje pitanje je bilo: do 17. novembra 1991. godine, a računato od 15. oktobra 1991. godine, znači, nešto malo više od mesec dana, da li ova dva tima imaju utvrđeno vreme u kojem ostvaruju kontakt s bolnicom ili se to radi zavisno od situacije?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nije postojalo utvrđeno vrijeme. Sve je ovisilo o situaciji.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Od 15. oktobra 1991. godine ste u ovom skloništu "Vupika" ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li postoji bilo kakva veza, osim ove direktne, neposredne, između vas, mislim vas u skloništu "Vupika" i vukovarske bolnice? Telefon, radio veza, teleks veza?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Koliko se mogu sjetiti, ne. Nije postojala. Moralo se odlaziti u bolnicu da bi se dobile informacije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da ste kao "Hrvatski Radio Vukovar" imali kontakte i sa Kriznim štabom odbrane Vukovara?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li su i tu postojali timovi koji su taj kontakt ostvarivali ili je to obavljano od strane ista ova dva tima?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: To su radila ista ova dva tima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li su informacije o kojima ste malopre govorili, razmenjivane u ovim razgovorima između vas iz "Hrvatskog Radio Vukovara", između bolnice i između Kriznog štaba?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam nešto znači ime doktor Matoš?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Čula sam za njega.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste ga nekad videli?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Možda i jesam, ali ne znam da je to on. Ne znam kako čovjek izgleda.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Juče ste govorili da na prostoru Vukovara bilo i Hrvata iz svih krajeva Hrvatske koji su došli da pomognu odbranu Vukovara, ako sam dobro razumeo?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Dolazili su ljudi iz svih krajeva Hrvatske.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da ste imali i kontakte s njima?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste i od njih dobijali neke informacije vezane za, 'ajde da kažemo, za raspoloženje koje je uticalo i motivisalo njih da dođu u Vukovar?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li imate saznanja iz razgovora sa njima, kako su oni bili vojno uključeni u jedinice takozvane Hrvatske vojske?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nisam primjetila da su se na bilo koji način razlikovali od drugih, na primjer, domaćih Vukovaraca koji su bili u obrani.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li to znači da su i oni bili u uniformama?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, bili su.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li su imali neka obeležja u smislu amblema, značke?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nisam sigurna. Vjerojatno su imali, ali ne mogu sad točno reći što je pisalo ako su imali.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li imate saznanja o tome da li su ti koji nisu bili Vukovarci, koji su došli sa strane, bili vojno angažovani u obrani Vukovara, tako što su bili formacijski u jednoj jedinici ili su bili raspoređeni u raznim jedinicama odbrane?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam. Ne znam kako su bili raspoređeni. Nisu mi poznate ni formacije, ni jedinice, ni kako su se zvale. Imala sam osjećaj da svi koji su sudjelovali u obrani da su jedinstveno funkcionirali.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pitaću vas da li imate saznanja iz razgovora sa tim ljudima da li se oni bore samo na jednom mestu, da uzmemo recimo, Sajmište ili ih ima i na Lušcu i na Mitnici?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Koliko se sjećam, određeni period borili su se na jednom mjestu, a onda ovisno o situaciji i o potrebama premješteni su i na druga mjesta.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ovde ste govorili o nekim pregovorima koji su vođeni između, ako sam ja dobro zapamtio, gospođe Vesne Bosanac, kao predstavnika bolnice i predstavnika Jugoslovenske narodne armije, pa ste pomenuli generala Rašetu. Ostalo mi je nejasno iz vaših odgovora, jer ste rekli da su ti pregovori vođeni između 18. i 20. novembra, a da su vođeni i pre. Pa me interesuje da mi objasnite kao i svima nama, odakle su vođeni pregovori i odakle vama saznanja za pregovore pre 18. jedanaestog 1991. godine, pre 18. novembra?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: U podrumu u kom smo mi bili sješteni, vodili su se pregovori. To znam što sam vidjela, odnosno čula svojim ušima. A za ovaj dio 18. do 20. u kojem su doktorica Bosanac i Marin Vidić Bili pregovarali, to ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospođu Polovina, ja sam pitao pre 18, a doći ćemo posle 18. Znači pre 18 ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: A spomnuli ste i period 18 do 20.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da, da, da ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Dobro. Znači ovo što sam ja vidjela i čula, a to je ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Sačekajte, molim vas, samo da se ovaj... samo malo ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: O kej.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znači pre 18. u podrumu, ko pregovara, s kim pregovara i kakva je sadržina tih pregovora?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Pregovara doktorica Vesna Bosanac. S druge strane telefonske linije njen sugovornik je Rašeta.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I kakva je sadržina pregovora?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Razgovaraju o evakuaciji stanovništva, jer je tada bilo već sasvim izvjesno da će grad pasti uskoro. U pitanju su bili sati.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Možete li da mi opredelite u odnosu na 17. kad je izvršen proboj dela branitelja Vukovara gde su otišle i vaše kolege, na koliko dana pre tog 17. su vođeni ovi pregovori?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Pregovori između doktorice Bosanac i Rašete nisu vođeni prije 17. Barem koliko je meni poznato. Ja nisam ništa vidjela i čula prije 17.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znači, ovo o čemu govorite može da bude 17?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Najranije 17.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Osim doktorice Vesne Bosanac, da li je još neko bio s njom ko je prisustvovao vođenju ovog telefonskog razgovora vezanog za pregovore?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Bio je prisutan i Marin Vidić Bili. Mislim, koliko se sjećam, da je i doktor Njavro bio prisutan tada. Ali ne sjećam se njihovih razgovora sa svojim sugovornikom u Zagrebu. Sjećam se glasa doktorice Bosanac.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je tom prilikom bio prisutan i neko od predstavnika branitelja grada Vukovara?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Moguće da jeste, ali ne mogu se sada točno sjetiti. Bilo nas je više u podrumu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li mi objasniti sada, govorili ste već o tome, ali mene malo interesuje bliže način funkcionisanja "Hrvatskog Radio Vukovara" od momenta kada ste se sklonili u ovo "Vupikovo" sklonište do dolaska u bolnicu? Šta se izmenilo ako se izmenilo u programskoj šemi? Da li je bilo emisija uživo? Ko je bio taj ko je išao u etar?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Od 15. desetog, pa nadalje, sve dok smo bili u tom podrumu, nije bilo kontakata uživo, nije moglo biti, jer telefoni nisu radili. Program je trajao tri sata, odnosno tri puta dnevno po jedan sat: u 8.00, 14.00 i 20.00 sati. Većinu tog programa vodila sam ja. Povremeno su uskakale druge kolege.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste to vreme, od 15. oktobra do 18. novembra kad ste došli u bolnicu, odnosno do 17, bolje reći do 17, svi bili zajedno tu? Mislim na ove timove koje ste pomenuli, zaposlene.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da. Bili smo svi zajedno tu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste nekada od 17. novembra 1991. godine, odnosno nakon ovih pregovora doktorke Vesne Bosanac kojima su prisustvovali, kako rekoste, doktor Juraj Najvro, po vašem sećanju, neko iz odbrane, da li je ta informacija o pregovorima nekad otišla u etar stanovnicima Vukovara?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nisam sigurna, ali je moguće. Naime, tog 17. mi smo već prekinuli emitirati program, ali je sljedeći dan Siniša Glavašević, nakon što smo se sklonili u bolnicu, poslao svoj zadnji izvještaj. Što je taj izvještaj sadržavao ne mogu točno reći. Možda je spominjao i te pregovore. Nisam sigurna kako on glasi.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kad smo već kod izveštaja koji su slati, da je je te izveštaje za saopštenja koja su pisana, korišćeni podaci koji su dobijeni u ovoj razmeni podataka između predstavnika Štaba odbrane, bolnice, pripadnika takozvane Hrvatske vojske i da li su oni ušli u sadržinu tih izveštaja?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jednim svojim delom da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A hoćete li da mi kažete koji je to deo?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: To je dio koji se odnosi na broj mrtvih, ranjenih, kakvo je stanje u bolnici, kako se drži obrana grada, odnosno koji djelovi su okupirani. Grad je već bio negdje pred kraj jedanaestog mjeseca presječen, odnosno komunikacija nije postojala između djela koji je bio u centru grada i djela, recimo, prema Mitnici. Sajmište je već odavno palo. Također je presječen put između Borova Naselja i Vukovara. To se sve uglavnom u jedanaestom mjesecu događalo. Te informacije smo davali u javnost.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li su te informacije o kojima sada govorite, koje su bile sastavni deo ovih izveštaja, bile na neki način cenzurisane?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Od čije strane?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Interno nisu bile cenzurirane, od hrvatskog radija da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li su stanovnici Vukovara za deo koliki je bio vaš opseg vašeg odašiljača dok je postojao, dobijali upravo ove izvorne informacije?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, jesu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste proveravali na bilo koji način te informacije ili ste bezrezervno verovali u tačnost podataka, odnosno da li ste imali bilo kakvog razloga da sumnjate u podatke koje dobijete iz bolnice, koje dobijete iz Kriznog štaba odbrane, koje dobijete od predstavnika branilaca ili branitelja grada?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nismo sumnjali u istinitost tih informacija. U bolnici su svakodnevno rađeni popisi ljudi koji su ranjeni ili mrtvi. To se uvijek moglo provjeriti. Što se tiče granata koje su padale, to je naravno, neprebrojivo, pa smo uvijek nekakvu procjenu davali, a ovaj dio sa braniteljima na punktovima nismo mogli provjeriti, bilo je jako opasno tamo odlaziti. U početku rata, da. Ali poslje ne, nego smo znali djelove, dakle tih njihovih priča ili cijele priče, ono što su oni doživjeli, prenjeti u etar.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pomenuli ste proveru podataka u bolnici, da su pravljani spiskovi. Jeste li vi videli te spiskove?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nekakve popise sam vidjela, ali na samom početku rata. Polje toga ne, jer sam jako rijetko odlazila u bolnicu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Opišite mi na početku rata te spiskove koje ste videli? Jesu li pisani u nekoj svesci, bloku, na papirima?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne mogu se točno sjetiti, ali mislim da su nam stizali ili faksom imena ljudi koji su mrtvi ili ranjeni ili kad smo odlazili u bolnicu onda bi nam predočili nekakav dokument.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pošto niste sigurni oko ovog dela, pa kažete: "Stizali faksom, možda ... "

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, ne mogu se točno sjetiti kako ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Do kada je... Molim vas, do kada je, ako možete da se setite, postojala ta faks veza, odnosno telefonska veza između bolnice i hrvatskog radija?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: U osmom mjesecu je postojala. Možda do nekog datuma u devetom mjesecu. Ne znam točno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li mi objasniti, u okviru programske šeme Vukovara, "Hrvatskog Radio Vukovara", kakav karakter imaju ovi izveštaji? Karakter objektivnog informisanja stanovništva, propagandni karakter radi dizanja morala jednoj od strana u sukobu, zadovoljenja nečijih interesa, ili od svega pomalo?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ovaj dio je malo oko programske šeme, naime kako je rat jačao, nikakva tu programska šema nije postojala, nego smo bili skoncentrirani na slanje izvještaja, znači to nam je bilo najvažnije, informirati ljude u gradu što se događa. Oni su nam bili najvažniji, pa tek onda Zagreb, odnosno ostatak Hrvatske i svijetu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znači cilj je bio objektivno informisanje građana Vukovara i Hrvatske, normalno?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Najvažnije nam je bilo sačuvati ljudske živote. I podizali smo i moral ljudima koji su po podrumima bili.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Juče ste govorili o tome, ali mi je opet ostalo nejasno objašnjenje. Ako je to tako, podižete moral braniocima, objektivno izveštavate o dešavanjima u vašem gradu Vukovaru, koji je razlog, po vama, da rukovodstvo Hrvatske cenzuriše vaše izveštaje i da ih kao takve ne emituje celom hrvatskom narodu?

TUŽILAC MOORE: Ulažem prigovor, časni Sude, na ovo pitanje. Očekuje se od svedokinje da nagađa.

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću, šta kažete na to.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja se neću složiti sa tužiocem da je u pravu, ali ću ja pokušati, da izbegnemo dalju repliku, da pitam svedoka oko ovoga na drugi način, uz vaše dopuštenje.

SUDIJA PARKER: Izvolite onda, molim vas.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate gospođu Polovina koji je razlog, da li ste razgovarali međusobno, da vam se ovi izveštaji cenzurišu?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Pitali smo se međusobno zašto nam cenzuriraju izvještaje, ali to može znati samo onaj tko je donio takvu odluku da ih cenzurira.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nakon tih razgovora, vaših međusobnih, da li ste pokušali, ili da li je neko, urednik Glavašević, pokušao da od ljudi iz hrvatskog radija dobije informaciju koji je razlog cenzurisanja ovih izveštaja?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, pokušao je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate da li je dobio odgovor i ako jeste, od koga i kakav?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Koliko se mogu sjetiti, nije dobio odgovor, jer kad god je on htio razgovarati s nekim od odgovornih, nisu bili dostupni. Ne mogu se sjetiti je li ikad razgovarao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Možemo sad da pređemo na ovaj dan 17. jedanaesti kada ste vi u "Vupikovom" skloništu. Pomenuli ste dolazak nekih ljudi iz pošte, pa me interesuje kada je to tačno bilo?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti, ali je to možda bila noć. Stvarno se... Ne mogu se sjetiti tog djela dana.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate koji je to dan bio?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U odnosu na vaš odlazak u bolnicu, dan, dva pre, taj dan 17.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ja mislim da je bio 17, ali nisam 100 posto sigurna je li 17 ili možda noć na 18. Ta događanja, znači prisutnost dečki, koji su radili u pošti, u našem podrumu, vezana je za odlazak zapovjedništva iz Štaba, tako da ne mogu reći je li bila ta noć prije nego je zapovjednik otišao ili nakon toga. Mislim da je bilo nakon toga. Zapravo tu noć 17 na 18, ali nisam sigurna.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate ko su bili ti iz pošte? Kako su se zvali?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nisam sigurna ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jučer je vaša kolegica spomenula jedno ime, Žugec, čini mi se. Mislim da je on mogao biti, ali nisam 100 posto sigurna. Znam da on radi u pošti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste znali šta su radili u pošti? Na kojim poslovima su bili?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne. Ne znam tačno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nešto sam zaboravio. Nemojte zameriti što ću da se vratim ponovo na jedan deo poslova koji se odnosi na rad u "Hrvatskom Radio Vukovaru". Da li ste za saopštenja, za izveštaje, za bilo koje informacije, angažovali

neke ljude kao spoljne saradnike sa strane, da vam pomažu u sastavljanju izveštaja, poruka?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Koliko ja znam, ne. Sve smo radili sami.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste nekada čuli za profesora Lauca iz Osijeka?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Za profesora Medveda iz Osijeka?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Neki dan sam čula za prezime Medved, ali ne znam je li to profesor ili... Ne mogu se uopće sjetiti u kom kontekstu sam čula. Čula sam za to prezime baš prije nekoliko dana, ali ne mogu ga vezati baš uz 1991. godinu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Sad ću vas pitati još nešto oko programske šeme. Da li vam je poznato da je "Hrvatski Radio Vukovar" u svoju programsku šemu tokom dešavanja od septembra do novembra 1991. godine uveo i neki obrazovni program?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da. Poznato mi je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate ko je bio saradnik na tom programu ili ko je možda vodio taj program ili aktivno učestvovao?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Znam. To su bile supruga od doktora Njavre. Lidija se ona zove. Mislim da je Lidija Njavro. I od kolegice Vesne Vuković sestra, Melita, tada se prezivala Budimir.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Više puta ste pomenuli Vesnu Vuković. Da li je to njeno devojčko ili udato prezime?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: To je njeno djevojačko prezime.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A kako je udato ako se udala? Vi ste ipak venčane kume, kako sam razumeo?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Niste dobro razumjeli. Meni je vjenčani kum Siniša Glavašević. Vesna se udala u drugom mjesecu 1992. godine i preziva se Orešković.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je njen suprug bio Tomislav Orešković?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, zove se Tomislav Orešković.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Možete Sudu i nama, jer imam informaciju da ste jako bliske, da objasnite ko je Tomislav Orešković i da li je bio u Vukovaru u to vreme?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Tomislav Orešković je muž Vesne Orešković, koja se nekad prezivala Vuković, bio je branitelj Vukovara 1991. godine.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je samo branitelj ili je imao i neku zapovednu funkciju u takozvanoj Hrvatskoj vojsci?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mi jesmo jako dobre, ali nikad o poslu nismo previše pričale. Tomislav je po dolasku u Zagreb i nakon dugotrajnog liječenja radio u Hrvatskoj vojsci. Mislim da je imao nekakav čin. Kako se to točno zove ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pređimo sad na taj 17, u smislu oko onih dogovora oko odlaska iz Vukovara putem probijanja, kako ste juče objašnjavali šta znači probijanje. Vi ste bili u "Vupikovom" skloništu i koliko sam razumeo, gospodin Glavašević je otišao u Krizni štab da vidi uslove, je l' tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Uvjete oko čega?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Načina da na koji način da se omogući probijanje?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: O tome govorim. I šta je saopštio kad se vratio? Da je razgovarao s nekim iz Kriznog štaba, da je Krizni štab napustio ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, razgovarao je ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Vukovar ili šta?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Razgovarao je s nekim iz Štaba. Oni su odlučili napustiti grad tim nekakvim putevima. U to vrijeme se nije moglo. Naravno, to su bila nekakva kukuruzišta. Bilo je jako opasno. Siniša je došao i rekao: "Zapovjedništvo napušta grad. Možemo i mi s njima ako želimo". I tada smo razgovarali o tome hoćemo li mi ići ili ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Već ste ispričali, ja vas neću ponovo pitati da ne gubimo vreme, da ste ipak ostali tu i 18. ste otišli u bolnicu.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Samo da razjasnimo. Kada je to bilo vreme kada ste došli u bolnicu 18.? Pre podne, popodne, naveče? Govorili ste o tome, ali nemojte mi zameriti ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne, o tome uopće nisam govorila do sada, jer ne mogu se uopće sjetiti koji je dio dana bio. Znam da je bio 18, ali koji je dio dana bio ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekli ste da su u to sklonište "Vupikovo" došli neki civili, njih oko stotinak, sa Sajmišta, po vašoj proceni. Ko je vas odveo u bolnicu ili da li vas je uopšte neko odveo ili ste sami?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mislim da smo otišli sami. Nije bilo potrebe da nas nitko vodi, jer smo ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je... Da li je sa vama, pre dolaska u bolnicu, u "Vupikovom" skloništu boravio Marin Vidić Bili?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Marin Vidić Bili nije živio u našem skloništu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja nisam rekao da je živio, nego neposredno pre vašeg dolaska, da li je došao do vas, pa sa vama otišao u bolnicu?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti. Mislim da ne, ali nije 100 posto sigurno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Recite mi da li su sa vama u bolnicu došli i ovi civili ili su ostali u skloništu?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Civili su ostali u skloništu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate razlog? Imate informaciju da je Vukovar izgubljen, tako da kažem, da će se predati. Vi se sklanjate u bolnicu. Da li kažete nešto tim civilima? Da li vas pitaju nešto?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne, nismo im ništa rekli. Odlučili smo napustiti sklonište i otići u bolnicu. Ali ljudi koji su ostali u skloništu, nisu znali za to, koliko je meni poznato.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Rekoste da ne znate vreme 18, u smislu doba dana kada ste došli u bolnicu. Da li ste videli do dolaska, na tom putu od skloništa do bolnice, da još neko ide u bolnicu, odnosno prema bolnici?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Juče ste, odgovarajući na pitanja moje kolegice Tapušковиć, imali prilike da vidite jednu kartu Vukovara i vršili ste neka obeležavanja na toj karti. Ja vas neću, neću vas zamarati, ni vas ni Sud, ni bilo koga drugog postavljanjem te karte, ali ću vas pitati nešto drugo. Ako možete da mi odredite prostornu daljinu između skloništa u kome ste vi bili, znači "Vupikovog" i zgrade bolnice, koliko je to u metrima? Procena slobodna, krajnje slobodna procena. Vi ste ipak studirali matematiku i fiziku, pa su vam te mere nekako bliže.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Možda oko 500 metara.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Oko 500 metara. A kolika je bila udaljenost između vašeg skloništa i skloništa gde je bio Krizni štab?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Bila je manja. Možda 100 do 200 metara.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako sam dobro razumeo ono šta ste pokazivali i crtali na onoj mapi, sklonište Kriznog štaba je bliže bolnici od skloništa u kome ste vi bili?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Koliko se sjećam, da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li onda samo da mi kažete udaljenost tog skloništa Kriznog štaba od bolnice?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: 300 do 400 metara. To su naravno procjene ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da, da, pa ja sam i rekao, slobodna procjena

...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mislim, nije u kilometrima sigurno ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ne, ne, ne. Pa ja sam i govorio ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: O slobodnim procenama. A recite mi zgrada MUP-a gde se nalazi u odnosu na ovo vaše sklonište?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne mogu se uopće sjetiti gdje su se oni nalazili.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate gde je zgrada Suda?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Znam gdje je sad, jer sam neki dan bila tamo, ali 1991. godine ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ne znate?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate gde je zgrada gimnazije u Vukovaru?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Je l' ste tu srednju školu zavšili u Vukovaru?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mislite na toj lokaciji ili... U vrijeme kada sam ja išla u srednju školu, gimnazija kao takva nije postojala. Ja sam bila usmjereno obrazovanje. Onda se to zvalo prvi i drugi usmjerene ili deveti i deseti. Moja škola je bila na Drvenoj pijaci. Dakle, to je s druge strane bolnice, prema Sajmištu. I zapravo je to bila zgrada ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hajde da vas pitam ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hajde prvo da definišemo onda ovako. Pošto mene interesuje zgrada gimnazije zbog nečega drugog. 1991. godine da li je postojala gimnazija?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: 1991. godine? E ne znam. Ja sam u srednju išla od 1981. do 1984. godine, a kakvo je školstvo bilo 1991. godine nisam ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Nećemo gubiti vreme ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mislim da ne ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nećemo gubiti vreme ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mislim, mi imamo u Vukovaru jednu zgradu koju zovemo "zgrada gimnazije" koja je stara, ne znam, 100 i nešto godina. Pa sad ne znam čisto... ta terminologija ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: E, ta me zgrada interesuje koju vi zovete "zgrada gimnazije", gde se ona nalazi u odnosu na bolnicu?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Od bolnice kada se krene prema centru grada i dalje, produžetak grada koji se zove Mitnica, s lijeve strane je zgrada gimnazije. Malo je brdovito, pored Dunava. Nekoliko kilometara je udaljena zgrada gimnazije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. To ću vam posle reći zašto sam vas pitao, pa ako budete mogli da mi odgovorite, možete. Ako ne, nije mnogo ni bitno. Imali ste spiskove, rekoste, u kontaktima s bolnicom, koje ste, kako rekoste, možda dobijali faksom, možda su vam dali kada ste bili u bolnici. Recite mi da li ste imali informacije da li u bolnici se leče kao ranjenici pripadnici Zbora narodne garde ili HOS-a ili bilo koje druge vojne formacije, koji su stranci?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam što bi to ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Intervencija, izvinite molim vas ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ko bi to bili stranci ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Samo izvinite... Intervencija, na transkriptu mislim da nije ušlo "koji su stranci", 26 strana, 18 red. Strani državljani, da pojasnim.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Malo mi je teško na ovo pitanje odgovoriti, s obzirom da nisam vidjela ničiju putnu ispravu, pa ne znam u tom smislu jesu li stranci. Ali bilo je ljudi koji su malo teže govorili, znači mješano su govorili engleski i hrvatski.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate koliko je takvih ljudi bilo, jedan, više? Jeste li to lično primetili vi?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne, nisam primjetila.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kako znate to?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Za jednu osobu znam, a je li ih bilo više, to ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li mi opisati dolazak vaš u bolnicu 18? Rekoste da su vas smestili u jednu sobu sa lekarima. Koji su to lekari bili?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Te ljude sam prvi put upoznala tada kada sam došla u bolnicu. Jedan se zove doktor Vlahović. Mislim da je Tomislav Vlahović. Drugi je jedan doktor Kratofil iz Osijeka. Bio je s nama također Ante Arić. Mislim da

on nije liječnik, nego da je završio srednju ili višu medicinsku. Bili smo s njima u sobi. To je bila jedna mala prostorija u kojoj su bili samo madraci i jedan ormar sa strane.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Tog 18. kada ste došli i kada su vas smestili, da li ste naveče eventualno obišli bolnicu, razgovarali sa nekim od ljudi koje znate, pa kontaktirate, u radio dolazi, menjate podatke?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne sjećam se... Znam da sam obilazila bolnicu. Ne sjećam se je li to bilo 18. ili 19. Pretežno sam bila u toj sobi. Ali sjećam se da sam obišla bolnicu, jer sam otišla vidjete Vesninog tadašnjeg dečka Tomislava. On je bio ranjen. I usput sam obišla još neke ljude, a sad, ne sjećam se kako se oni zovu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Vesnin dečko Tomislav je bio ranjen. Da li znate gde je bio ranjen? Ne mislim na deo tela, nego mesto.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da. U Borovom Naselju. U blizini Trpinjske ceste mislim da se on borio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste razgovarali sa Vesnom Bosanac toga 18. kad se došli naveče, da pitate eventualno da li ima nešto novo od pregovora ili bilo šta drugo?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne sjećam se da sam s njom razgovarala.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste videli doktora Juraja Njavra?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Vjerojatno sam ga vidjela, ali ne mogu se točno sjetiti koga sam sve vidjela tih dana.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate da ste videli gospodina Marina Vidića Bilog u bolnici?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne mogu 100 posto reći da sam ga vidjela.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete mi reći, ta prostorija u kojoj ste vi smešteni s ova dva lekara, gde se ona nalazi, u kom delu bolnice?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: U svakom slučaju, to je bilo u prizemlju. Nije daleko od stražnjeg izlaza. Djeli nas jedan ili možda dva hodnika do te sobe.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Sada kada kažete "stražnji izlaz", morate mi objasniti koliko bolnica ima ulaza, odnosno izlaza? Da li znate?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam točno. Znam za glavni ulaz, jer sam tamo odlazila u posjetu nekim svojim prijateljima koji su ležali u bolnici prije rata. Za taj glavni ulaz znam. A za taj stražnji ulaz sam saznala tih zadnjih dana.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Je li taj stražnji izlaz inače neki izlaz koji se ne koristi, nego se koristi samo za izuzetne situacije?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: U mirnodopskim uvjetima, koliko mi je poznato, se nije... Ne znam je li se koristi ili ne koristi. Ja kad god sam dolazila u bolnicu, sjećam se da sam ulazila na glavni ulaz. Možda je... Ne znam. Stvarno ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete sad da mi objasnite u odnosu na taj glavni ulaz, gde je taj stražnji ulaz? U produžetku tog glavnog ulaza, na drugom kraju zgrade, s druge strane zgrade, s čela zgrade, gde već?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Taj stražnji ulaz nalazi se... Nije na istoj strani zgrade na kojoj je i glavni ulaz. Zgrada je postavljena okomito na dvije paralelne ulice, zgrada bolnice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Možete li da mi objasnite taj izlaz na koju ulicu izlazi, taj stražnji?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne izlazi na niti jednu ulicu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Hoćete li mi reći 19, noć ste proveli u bolnici, da li se dešavalo nešto u bolnici interesantno 18?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nisam ništa vidjela, ali sam čula da su u bolnicu ušli ljudi u uniformama. Ne znam točno koje su uniforme. Ne znam je li to bilo 18. ili 19. Mislim, to uopće nije interesantno, ali evo, meni je to, ako se moram prisjetiti tih dana, znam da sam stalno ležala, znači, u sobi. Jednom ili dva puta sam obišla Tomislava, Vesninog muža i čula sam da ljudi u uniformama ulaze u bolnicu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Recite mi oko obilaska Vesninog supruga, Oreškovića, da li je još neko poznat bio sa njim, koga ste obišli?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Vjerojatno da, ali za Tomislava sigurno znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam znači nešto ime Filip Karaula?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, čula sam za njega.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Recite mi šta ste čuli i šta vam to znači ime?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Čula sam da se borio na Mitnici i mislim da je on bio ili jedan od zapovjednika ili zapovjednik obrane na Mitnici. Nisam sigurna.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: 18. jedanaestog, novembra 1991. godine ste u bolnici. Da li ste imali bilo kakvu informaciju u bolnici, od ljudi s kojima ste kontaktirali ili je na bilo koji način do vas došla informacija šta se desilo sa Filipom Karaulom i ljudima sa Mitnice? Da li se nešto desilo s njima i ako jeste, šta? Da ne bude sugestivno.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti. Znam da je Mitnica tih zadnjih dana bila odsječena i nije bilo nikakve komunikacije s njima, a tih dana... Ne, ne mogu se sjetiti da sam čula. Poslje sam gledala u medijima. Ali baš tih dana ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znači, nikakva informacija nije do vas došla da se Mitnički bataljon 18. jedanaestog predao pripadnicima Jugoslovenske narodne armije?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne, ne sjećam se. Možda i jeste, ali ne mogu 100 posto reći: "Da, znam, ta osoba mi je to rekla", ne mogu se sjetiti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nisam ni mislio ni očekivao da mi kažete ko vam je rekao, nego samo da li ste dobili informaciju uopšte.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne sjećam se je li to bilo tog dana ili tek posle kad sam izašla iz Vukovara. Malo mi se mješa to što sam vidjela u medijima i ko mi je što rekao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pitaću vas nešto drugo. Vi ste otišli u bolnicu. Koji je razlog bio vašeg odlaska u bolnicu? Da li činjenica da ste čuli početak nekoh pregovora o evakuaciji bolnice i ljudi u bolnici ili informacija o evakuaciji stanovništva iz Vukovara? Znači, govorim jasno o dve stvari.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nije bio zapravo niti jedan od ta dva razloga. Ako bih se morala opredjeliti za jedno ili drugo, onda je to evakuacija stanovništva.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ako je evakuacija stanovništva, da li ste imali informaciju da će se evakuacija stanovništva raditi iz bolnice?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne sjećam se. Ne sjećam se.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Recite mi, nacionalna struktura ljudi koji su bili u tim skloništima, pa i u skloništu u "Vupiku" gde ste vi bili, ovih stotinak ljudi, kakva je bila?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam, ali čini mi se, da je bilo mješano. Pretežito hrvatsko stanovništvo, ali mislim da je bilo i drugih nacionalnih ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Koji su to drugi?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Svi koji su živjeli na području vukovarske općine. To je jedna multietnička sredina. Ne znam tko je što pojedinačno, ali mislim da je bilo i Rusina i Ukrajinaca i ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Gospođo, jako vam je teško da izgovorite, da li je bilo u tom sastavu Srba?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Moguće da je bilo, ali ne znam tačno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ne znate? Oni su neprepoznatljivi?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Pa, ja ne mogu prepoznati nekog čovjeka kad ga vidim što je po nacionalnosti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li se dešavalo nešto 19. ujutru u vukovarskoj bolnici što je na vas ostavilo neki utisak, nešto što vam se urezalo u sećanje, po čemu pamtite da je to 19?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Sjećam se tog jednog vojnika kojeg sam jučer spomenula, ali ne znam je li to bilo 19. ujutru ili u kojem djelu dana. Mislim da je bio 19.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Taj vojnik ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Taj koji je imao natpis "Milicija Krajine".

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da. To sam čuo juče. To vas neću pitati ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da. Ne znam. Ne mogu se sjetiti ničega drugoga, osim da sam čula da odvođe neke ljude iz bolnice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kada je to bilo? Pre podne, podne, popodne? Da li imate tu ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti. Ne mogu se sjetiti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pitaću vas da li vam znači nešto ime Željka Zgonjanin?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znači, Željka, ne Željko ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Željka, žensko ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Zbog transkripta ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Zgonjanin, da ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Na strani 32, u 17 redu. Da. U redu. O kej. Ko je Željka Zgonjanin?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Željku Zgonjanin vežem uz Crveni križ. Ne mogu točno reći što je ona bila tamo, predsjednik, tajnik ili nije imala nikakvu funkciju, ali mislim da je nešto u Crvenom križu radila.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste Željku Zgonjanin videli u vukovarskoj bolnici 19. novembra 1991. godine?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Moguće da jesam. Sjećam se da sam s njom bila tih zadnjih dana mog boravka u Vukovaru, ali ne znam je li to bio 19.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li se sećate, ako ste je videli, šta je radila u bolnici?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne, ne mogu se sjetiti.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, da li je možda vreme da napravimo pauzu?

SUDIJA PARKER: Nastavićemo u 12.15 i naravno, završićemo u 12.45. Izvinite, u 13.45. Hteo bih samo da spomenem dok se bavimo ovim, sledećeg ponedeljka počecemo sa radom u 14.15, ali u 16.00 biće specijalna plenarna sednica sudija, šta znači da ćemo imati samo jednu sednicu od 14.15 do 15.45. To moram da vam kažem ukoliko to utiče na vaše planove.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću, izvolite.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Gospođo Polovina, da nastavimo tamo gde smo stali 19. novembar 1991. godine, vi ste u bolnici u sobi u kojoj su, kako ste rekli da se sećate, dva lekara, gospodin Vlahović, gospodin Kratofil, Ante Arić i ne znate koji lekar, još jedan koji je bio. Ko je bio sa vama od članova "Hrvatskog Radio Vukovara"?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Bili su Branimir Polovina, Siniša Glavašević i Vesna Vuković.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je neko od ovih pomenutih, pretpostavljam, osim lekara Vlahovića, Kratofila i tog trećeg lekara koga ne znate ko je, do 20. ujutru napuštao tu prostoriju?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Što znači do 20. ujutro? Od kojeg perioda do 20. ujutro?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Od momenta kad ste došli, znači 18 ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Aha, od momenta kada smo došli. Da, da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ko?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Svi četvero smo napuštali tu prostoriju.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Koliko ste boravili van prostorije?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ja osobno jako malo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A ostali?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Odlazili su u nekoliko navrata izvan prostorije, ali ne bih mogla reći... Bili su sati u pitanju. Znači, nekoliko sati u tom jednom danu 19.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Recite mi, 19. naveče, znači pred ovaj 20. da li ste svi bili zajedno u toj prostoriji?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jesmo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste razgovarali o tome gde su onih 19. u tih par sati radili, gde su boravili, da li su videli nešto, čuli?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jesmo, razgovarali smo o tome.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li su vam saopštili bilo šta interesantno za dešavanja 19?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Oni su obilazili ranjenike koji su ležali u bolnici. Zaustavljali se kod nekih svojih prijatelja, poznanika, razgovarali s njima. Saznala sam od njih i da traju pregovori. Odnosno, da su trajali taj dan pregovori. 19. navečer sam saznala kada moramo ujutru napustiti bolnicu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: 19. ste i vi izlazili iz te prostorije i obilazili bolnicu. Da li ste primetili prisustvo većeg broja civila u bolnici?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da. Skoro svi su bili civili.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da opredelite broj, približno, civila koji su boravili u bolnici tog 19?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne mogu, jer mislim da nisam sve civile obišla. Ne, ne mogu, jer išla sam do mjesta gdje je Tomislav ležao, ali nisam zalazila u sve hodnike i skloništa.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A koje ste delove bolnice obišli, što bi rekli, bar iz novinarske znatiželje?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne, stvarno se, ono, ne mogu sjetiti, jer sve je to zapravo... Kad kažem djelovi, onda mislim prostorne djelove, na hodnike, na prostorije, ali sve je bilo smješteno u prizemlju.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Evo, pitaću vas ovako. Rekli ste da ste ranije u bolnicu ulazili na glavni ulaz, ranije.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Prije rata, da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Prije rata. Iz tog glavnog ulaza se ulazi u neko predvorje, hodnike i tako što je u nivou, nekom prizemlju bolnice, je l' tako?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mislim da postoje nekakve stepenice kada sa ulazi na taj glavni dio, da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U tim hodnicima, znači o 19. govorimo, na tom glavnom ulazu, da li je u tim hodnicima bilo civila?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: U tom djelu nisam bila 19 ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Niste bili?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li znate da li pored ovog ulaza ili izlaza na koji ste vi izašli ili ušli 18. naveče, postoji još neki ulaz ili izlaz u njegovoj neposrednoj blizini?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mislim da postoji, ali ne mogu 100 posto biti sigurna. To očigledno nije bio nikakav službeni ulaz ili izlaz. Ne znam. Ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Možete li da mi opredelite prema ulici, da li taj ulaz, odnosno izlaz gleda prema nekoj ulici?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: A na koji ulaz mislite? Na glavni ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Taj na koji ste vi ušli ili izašli. Je l' to isti ulaz na koji ste ušli 18. i na koji ste izašli 20?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da li gleda prema nekoj ulici?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste imali informaciju vezano za 19. jedanaesti da su pripadnici Jugoslovenske narodne armije sa predstavnicima Međunarodnog crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross) ušli u bolnicu 19. novembra 1991. godine?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mislim da ne. Ne mogu se sjetiti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste 19. jedanaestog 1991. godine primetili novinare, vaše kolege, sa stranih televizijskih stanica, da vrše neka snimanja unutar bolnice, u prostoru gde su ranjenici, civili, osoblje?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne. Nisam primjetila.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste primetili da predstavnici medija razgovaraju u bolnici sa nekim od zaposlenih u bolnici 19. jedanaestog 1991. godine?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne. Nisam primjetila.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste od vaših kolega i od ljudi koji su bili sa vama u toj prostoriji, koji su izlazili i obilazili svoje prijatelje, ranjenike, civile, došli do informacije da se u bolnici dešava ovo šta vam ja sada govorim, da je došla vojska, predstavnici međunarodnih organizacija, strani snimatelji?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Od svojih kolega sam čula da su ušli neprijateljski vojnici.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Samo to?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste imali informaciju na bilo koji način da ste je dobili, da je 19. jedanaestog 1991. godine, da je 19. jedanaestog 1991. godine u vukovarsku bolnicu stigao humanitarni konvoj pod pokroviteljstvom Međunarodnog crvenog krsta?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li imate informaciju ili ste je imali 19. jedanaestog, da je toga dana, pod pokroviteljstvom Crvenog krsta, čiji je sekretar bila pomenuta gospođa ili gospođica Željka Zgonjanin, izvršena evakuacija civila iz vukovarske bolnice?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: 19. jedanaestog?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Niste imali informaciju ili nemate ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nisam imala informaciju, ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: 19. naveče, vreme, što se kaže, za spavanje. Da li je u prostoriji u kojoj boravite ponovo isti sastav, vi iz radija i medicinsko osoblje, Ante Arić, Kratofil, Vlahović i taj četvrti lekar?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mi iz radija da, ali nisam sigurna jesu li njih četvorica, baš svih četvorica bili tada s nama.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da se vratimo na 18. vezano za gospodina Glavaševića. U izjavi ste rekli kada ste je dali predstavnicima Tužilaštva da je Siniša svoju poslednju emisiju poslao u Zagreb uveče 18. novembra. Kakva je to emisija bila i u kom obliku je ta emisija? Tonski zapis ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: To nije nikakva emisija. Mislim da je to stvar prijevoda. To je bio izvještaj, telefonski izvještaj.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znači, telefonski izveštaj?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Mi ovde govorimo o BHS verziji. Moguće da je prevod loš, ali razrešili smo i to. E sad, mi recite ko vam je dao informaciju, da li se sećate, 19. naveče kada ujutru 20. da budete spremni i za šta da budete spremni?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mislim, sad nisam sigurna je li mi to rekao Siniša ili Branko. Oni su imali te informacije. Ali nisam to čula samo od njih, nego i od još nekih prisutnih, neki od doktora, jer neki ljudi su i ulazili u sobu. Mi smo izlazili na hodnik ispred prostorije, tako da ne znam tačno tko mi je rekao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: A šta su vam rekli, da budete spremni za šta?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Rekli su mi da se sutra ujutro kreće, da će biti evakuacija stanovništva.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li su vam objasnili na osnovu čega se vrši ta evakuacija, nekog sporazuma, dogovora, spontano, organizovano, u čijoj organizaciji?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Rekli su mi da su obavljani pregovori i da je tako dogovoreno, da će organizacija biti, pardon evakuacija... Shvatila sam da je organizirana.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I prelazimo polako na 20. koji me jako interesuje, mogu reći, čak i najviše. Da li se 19. naveče bilo šta desilo u bolnici šta je ukazivalo da postoje bilo kakvi problemi, užurbanost neka, haotično stanje ili je sve to bilo, što se kaže, koliko može biti u tim uslovima normalno za pripremu jedne ovakve operacije koja treba da počne sutra?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Pa ne bih rekla da je bilo normalno. Svi smo bili u strahu što će se dogoditi, jer smo čuli da su neki ljudi odvedeni iz bolnice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: 20. ujutru. Kažete da ste se probudili u 7.00

...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Oko 7.00.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Oko 7.00. Gospodin Glavašević je otišao. Da li znate ko je ostao sa vama u prostoriji? Da li su lekari bili tu?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Sjećam se da je bio Ante Arić, za ove ostale ne znam. Ali znam sigurno da su bili Branimir Polovina i Vesna Vuković.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Više puta ste pomenuli Antu Arića. Recite mi kako je bio obučen Ante Arić, da li se sećate, tog 20?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne mogu se tačno sjetiti. Mislim da je imao bjeli mantil i hlače, ali ne znam sigurno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ispod tog belog mantila da li je imao eventualno odelo ili... Ne znate. Dobro. Kažete da ste oko 8.00 napustili sobu i otišli iz bolnice na zadnji ulaz, kao što vam je bilo rečeno. To stoji u vašoj izjavi predstavnicima Tužilaštva. Mene interesuje ko vam je to rekao da idete na zadnji ulaz i gde vam je to rečeno?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Znači, ležali smo u toj sobi, u toj prostoriji gdje smo i bili čim smo došli u bolnicu. Došao je... Ne mogu se sjetiti tačno jesmo li mi već otvorili vrata, je li uopće bilo vrata u toj prostoriji. U svakom slučaju, jako, jako blizu, metar, dva, znači ili smo bili u hodniku ili sam ja ležala u sobi, ne znam, jer soba je bila krcata madracima, pa nije bilo baš ugodno... Znači, nismo imali nikave fotelje da smo mogli sjediti i čekati što će se dogoditi. Došao je jedan vojnik i rekao: "Morate napustiti". Imala sam dojam da je on bio zadužen da provjeri je li ostalo još ljudi u sobi i tako je došao i do naše sobe i rekao da izađemo iz bolnice.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekli ste: "Jedan vojnik"?
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Čiji vojnik?
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Vojnik JNA.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Verujem da vi niste stručnjak za vojna pitanja i za vojsku, ali me interesuje da li je to bio običan vojnik ili je to bio neko ko je imao neki čin ili ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam. Ne bih rekla da je imao čin. Mislim da je bio običan vojnik.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li je kad ste izašli, da li ste pored tog običnog vojnika videli još nekog od vojske u hodniku ispred prostorije u kojoj ste boravili? Da li ste videli još vojske?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I vi ste izašli. Da li je kad ste izašli već napolju bilo ljudi ispred bolnice?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je posle vas, posle vašeg izlaska, izlazilo još ljudi iz bolnice ili ste vi bili zadnji koji ste izašli?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne mogu sa sigurnošću reći je li još netko iza nas ostao, ali već je dio ljudi bio vani, tako da imam osjećaj da smo mi bili među zadnjima, ali nisam sigurna.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Recite mi da li ste među tim ljudima koji su bili vani, ispred bolnice i ljudi koji su, za šta niste sigurni, možda izašli među zadnjima sa vama, videli lekare?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne. Koliko se mogu sjetiti, ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate šta je bilo sa lekarima?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Tada, u tom trenutku kada sam izlazila iz bolnice nisam znala.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Samo da definišemo jednu stvar, ako možete zbog tajminga. Probudili ste se oko 7.00. Oko koliko sati ste izašli ispred bolnice? Koliko to može da bude?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mislim da je bilo oko 8.00.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Oko 8.00. Da li ste raspolagali informacijom i ako jeste od koga ste je dobili, da u to vreme su lekari pozvani na sastanak lekarskog osoblja u bolnici?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, čula sam o tome. Kad sam izašla iz bolnice oko mene je bilo još mnoštvo žena. Počeli smo razgovarati i saznala sam da je medicinsko osoblje na nekakvim još dogovorima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate gde su se ti dogovori medicinskog osoblja sa tim nekim održavali?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne. Ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li znate s kim su to razgovarali predstavnici medicinskog osoblja?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Tada, u tom trenutku ne. Nisam znala.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kad kažete: "U tom trenutku ne", da li postoji neki trenutak kada znate s kim su razgovarali?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Znam, ali sam to poslje vidjela na televiziji, a čini mi se, i čula u tom konvoju dok smo putovali prema Zagrebu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Čekajte, interesuje me šta ste čuli na televiziji? Nešto vezano za sastanak medicinskog osoblja?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li nam opisati šta ste to čuli i videli, verovatno na televiziji?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne sastanak medicinskog osoblja, nego da su doktorica Bosanac i Marin Vidić Bili išli negdje sa Šljivančaninom na dogovor?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Tog jutra? Ja govorim, molim vas, znači govorim ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: O 20. ujutru ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nisam sigurna. 20. ujutro, znači, nisam sigurna za tu informaciju.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ovo vas pitam zbog toga što ste u vašoj izjavi, ako se sećate, ako ne, mogu da vam dam izjavu, ali mislim da ćete mi verovati šta ću da pročitam, da pročitam tačno. Stoji u vašoj izjavi ovako: "U 8.00 smo napustili sobu i otišli iz bolnice na stražnji ulaz kao što nam je rečeno. Bila sam sa Vesnom Vuković i mojim suprugom. U isto vrijeme su tri liječnika pozvana na sastanak liječničkog osoblja sa predstavnicima JNA". Da li ste to izjavili?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Zato vas i pitam, ako imate tu informaciju i saopštavate je 1995. godine, da li imate informaciju ko su predstavnici JNA sa kojima liječničko osoblje razgovara i o čemu razgovaraju?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne. Nemam tu informaciju.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kad ste izašli ujutro oko 8.00 ispred bolnice kažete da ste videli mog klijenta, gospodina Šljivančanina?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Moje pitanje: da li ste osim njega tu videli još pripadnika vojske, videli još neke oficire ili je on bio jedan jedini tu?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Bili su još neki pripadnici vojske. Znači, nije bio jedini, ali ne znam koje su činove imali.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znači, bili su sa činovima?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam jesu li imali. Pretpostavljam da u vojsci postoji nekakva hijerarhija i da svatko ima nekakav čin, titulu, ne znam taj dio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. I tu ste se razdvojili na način na koji ste opisali juče ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nismo se mi razdvojili, nego su nas ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Razdvojili su vas ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mislim, tako, razdvojili su nas, da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Izvinjavam se. Nemojte mi uzeti za zlo. Znači, rečeno je da se razdvojite i razdvojili ste se. Pomenuli ste neke četiri grupe. Prvo dve grupe i tako to. Kažete: "Niste zlostavljani, ali vam je rečeno da iz torbe izvadite neke stvari". Sve oštre predmete. Hoćete li mi reći ko je to vama rekao i ko je tu radnju, ako je preduzeta prema vama, preduzeo?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Bio je neki vojnik.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Koliko je vas bilo vani, po vašoj proceni? 250, 300, 100?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Manje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Manje.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da. Mislim da je do 100.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ali nisam sigurna.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je jedan vojnik vršio taj pregled i oduzimao te oštre predmete od vas ili je to radilo više vojnika?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Bilo ih je više, ali ne jako puno. Možda tri, četiri.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kažete da je među tim ljudima bilo i ranjenika, je l' tako? Koji su stajali ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Među kojim ljudima?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Koji su stajali napolju, ispred bolnice?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kažete da ste tu videli, u izjavi Tužilaštvu, da ste videli tu i Antu Arića?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste razgovarali nešto sa njim?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne, nije nam bilo dozvoljeno da razgovaramo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: To ste rekli juče da između vas, pošto ste tu stajali dugo vremena, niste razgovarali. Ko vas je sprečavao da razgovarate?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Veselin Šljivančanin.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znači, Veselin Šljivančanin od 8.00, kako ste vi izašli, do polaska, sve vreme stoji tu?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne, nisam sigurna da je svo vrijeme stajao tamo.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste primetili tog 20. ujutru ambulantna kola Jugoslovenske narodne armije, više vozila da su došla tu ispred bolnice?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti. Tada kada smo stajali to jutro razdvojeni ispred bolnice ne. U tom prostoru ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kad ste saslušani... Kad ste dali izjavu, pardon, tužiocu, rekli ste: "Neki muškarci su hodali iako su bili ranjeni, neki su bili teško ranjeni". Je l' se sećate toga?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekli ste: "Koliko znam, teško ranjeni su vojnim ambulatnim kolima odvezeni u Zagreb". Da li se sećate toga?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da. Toga se sjećam. Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: E sad mi recite, kada su ti teško ranjeni ambulatnim kolima odvedeni u Zagreb? Ako sam vam osvežio pamćenje možda malo ovim.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, da. Osvježili ste mi, ali vi govorite o 20. ujutro.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Teško ranjeni su odvezeni za Zagreb u istom tom konvoju u kojem sam bila i ja. Znači, bila sam u autobusu... Trebam nastaviti dalje?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da, da. Završite ...

prevodioci: Mikrofon za Odbranu molim vas.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Završite ono šta ste počeli.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Imala sam osjećaj da ste me prekinuli.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ne, ne, ne. Nego sam ja tražio nešto drugo. Samo završite.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Dobro. Znači, u tom autobusu u kojem sam bila ja i još... Naravno, nisam bila sama, nego je bilo još žena i djece, za našim tim autobusom je išlo nekoliko ambulanskih kola u kojima su bili ranjenici.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Kažete da su došli posmatrači Evropske zajednice (ECMM, European Community Monitoring Mission) nakon toga. Možete li da opredelite vreme kada su oni došli? Kada ste ih vi videli? Rekli ste da su došli sa suprotne strane bolnice.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, kad kažem "sa suprotne strane", onda mislim na stranu koja je suprotna onoj strani gdje su stajali i odvedeni muškarci. To je bilo kasno prije podne. Ne mogu točno precizirati vrijeme.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kažete da je došlo nekoliko stranih novinara istovremeno.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da, vidjela sam ih.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kažete dalje, da su mogli da razgovaraju s kim god su hteli.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mislim da da, jer sam vidjela neke žene da su razgovarale, iz te moje grupe žene su razgovarale s novinarima.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znači, ipak je neko ostao ispred bolnice. Nisu svi ukrcani ako su mogli da razgovaraju sa nekima.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ovaj dio uopće ne razumjem. Muškarce su odveli. Znači oni su zamakli za jedan ugao. Mi žene smo ostale još stajati neko vrijeme, ne znam koliko. I nakon toga su ušli Europski promatrači i strani novinari.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Kažete mogli su da razgovaraju s kim hoće, ali su uglavnom razgovarali sa oficirima JNA i lekarima. Znači oficirima. Mene interesuje koliko je oficira bilo tu, po vašoj proceni?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam koliko.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Otprilike? Dva, tri, pet?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nisam sigurna ni da su svi oficiri. Oficir, to znači nekakav čin u vojsci ili ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Otprilike.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Dakle, nisam sigurna da su bili oficiri. Bili su u vojnim uniformama. Bilo ih je možda najviše 10, ne znam točno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Kažete da su najviše razgovarali sa oficirima JNA i lekarima. Da li mogu da zaključim da su tu ispred bolnice oficiri JNA i lekari stajali zajedno?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne sjećam se. Ne bih rekla. Ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste možda među lekarima vukovarske bolnice, koji su stajali ispred bolnice, videli nekog pripadnika Jugoslovenske narodne armije, oficira, da ima beli mantil preko uniforme?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Pošto ste bili često u bolnici ili uslovno rečeno često, imali ste kontakte sa zaposlenima u bolnici, sad ću vas pitati da li ste poznavali doktora Mladena Ivankovića?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Nisam ga poznavala osobno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Recite mi, ovog 20. među lekarima da li ste videli doktora Njavra ili doktoru Vesnu Bosanac, u bolnici, 20. ili ispred?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Mislim da ne. Ne mogu se sjetiti, ali mislim da ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Proveli ste u vukovarskoj bolnici od 18, vreme ne možete da opredelite, do 20. ujutru. Imali ste kontakte sa gospodinom Marinom Vidićem Bilim, predsednikom Kriznog štaba, imali ste kontakte sa predstavnicima branitelja grada. Razmenjivali ste međusobno informacije u cilju informisanja, pa me interesuje da li ste ikada čuli da je u relaciji Kriznog štaba odbrane Vukovara i rukovodstva vukovarske bolnice napravljen plan o tome da o predaji ili evakuaciji koja je, kako vi kažete, dogovorena, se pokušava spasiti što više pripadnika Zenga, vojne policije i MUP-a i to tako da jedna grupa pripadnika oružanih snaga Republike Hrvatske se stavi na popis radne grupe, navodno koja opslužuje bolnicu, da se drugoj grupi daju potvrde da su ranjeni, a da se njihove uniforme sakriju? Da li išta znate o ovome?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ovo je jedna jako duga rečenica, odnosno više vaših rečenica. Započeli ste je tako da ste spomenuli period 18. do 20., da sam kontaktirala sa Marinom Vidićem i sa doktoricom Bosanac. Ja se ne mogu ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nismo se razumeli ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Sjetiti da sam kontaktirala s njima u tom periodu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nismo se razumeli.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Malo sam bacila pogled i na ekran ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nismo se razumeli. Ja sam rekao da ste imali kontakte. Nisam pomenuo ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Spomenuli ste period 18. do 20. ujutro ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ali sam datum pomenuo ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Aha ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Vezan za vaš dolazak u bolnicu, što znači da povežemo ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Pomenuli ste moj datum dolaska u bolnicu i spomenuli ste da sam bila u kontaktima s Marinom Vidićem Bilim i ...

prevodioci: Molimo govornike da ne govore istovremeno. Hvala.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćemo li onda ovako, da ne bi bile duge rečenice. Da li iz kontakta koje ste imali, kao neko ko je zaposlen na "Hrvatsko Radio Vukovaru", a koji su ostvarivani sa Kriznim štabom, sa vukovarskom bolnicom, sa predstavnicima Zbora narodne garde, imate bilo kakva saznanja o tome da je postignut plan, odnosno napravljen plan kako u evakuaciji da se spasi što više pripadnika Zbora narodne garde, MUP-a i vojne policije?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne. Nisam imala takve informacije.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste nešto o tome čuli dok ste boravili u bolnici 18. u neutvrđeno vreme, ceo dan i noć 19. do 20. ujutru?

TUŽILAC MOORE: Uz dužno potovanje, odgovor na ovo pitanje je već dat. Pitanje je već postavljeno, ali na nešto drugačiji način, zato što je Odbrana zapravo dobila odgovor koji je tražila.

SUDIJA PARKER: Prvi odgovor izgleda da pokriva ceo period od 18. do 20. novembra gospodine Bulatoviću. Mi smo ga na taj način razumeli.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U pravu ste, časni Sude. Gospođo Polovina, vidim iz vaših podataka ličnih da ste maturirali 1984. godine. To vas je i pitao uvaženi tužilac i da ste u Osijeku studirali, pa ste napustili 1989. godine. Da li ste u periodu od 1989. godine do 1990. godine boravili u Vukovaru?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Za to vreme koje ste proveli u Vukovaru i vreme dok ste radili u ova dva navrata na "Radio Vukovaru" i "Hrvatskom Radio Vukovaru" sigurno je da ste sreli mnogo ljudi i upoznali mnogo ljudi koji su značajni u životu grada Vukovara. Da li sam u pravu?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Susrela ih jesam, ali baš jako dobro da sam upoznala... Uglavnom sam se družila sa mojim dugogodišnjim prijateljima. Nisam ulazila u neke bliže odnose s tim ljudima koje ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja ću ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Sam upoznala.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Zahvaljujem. Ja ću nabrojati nekoliko imena ljudi koji mene zanimaju. A vi ako ste čuli za njih, recite mi da li ste čuli i šta znate o njima. Pitao sam vas za Karaula Filipa. Da li ste čuli za čoveka koji se zove Blago Zadro?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jesam, čula sam za njega.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Šta ste čuli, ko je taj čovek i čime se bavi?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Blago Zadro više nije živ. Poginuo je na Trpinjskoj cesti negdje u desetom mjesecu, čini mi se. Bio je zapovjednik obrane Borova Naselja. Čini mi se za taj dio da je bio zapovjednik.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste kao novinari "Hrvatskog Radio Vukovara" imali kontakte i sa njim?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Telefonske da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li vam nešto znači ime Gažo Josip?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne. Čula sam za prezime Gažo i ime Josip mi je poznato, ali u toj kombinaciji kao ime i prezime, ne mogu se sjetiti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za ime Radaš Stipan?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne mogu se sjetiti?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za čoveka koji se zove Rimac Vlado?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Čula sam za prezime Rimac, ali opet ime Vlado uz prezime Rimac mi ne znači.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li ste čuli za ime Mađarević Ivo?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ivo Mađarević isto ne mogu se sjetiti, ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za Mujić Franja?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Za Krizmarić Branka?
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Jeste li čuli za Mandić Slobodana?
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za Franju Đuricu? Načelnika policijske uprave u Vukovaru u jednom periodu, da vam pomognem.
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Opet ne mogu reći. Čula sam prezime Đurica, ali ime uz prezime ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za Ferenc Kovača?
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Šta ste čuli o njemu?
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Taj čovjek je radio u Matičnom uredu i vjenčao mene i mog muža.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za čoveka koji se zove Franić Ivica? Ako vam nešto znači nadimak Srna.
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Čula sam za nadimak Srna, ali Franić Ivica, ne. Ne mogu povezati uz taj nadimak. Nadimak Srna sam čula.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Šta ste čuli vezano za taj nadimak? Na koga se odnosi?
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da se borio. Bio je borac u obrani Vukovara.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za čoveka koji se zove Arbanas Ivica?
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Jesam. Čula sam.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Šta ste čuli za njega?
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Isto se borio.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za Plišo Marina?
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Plišo da. Prezime mi je poznato, ali opet ne znam da li se čovjek zove Plišo Marin.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pole Stipo?
SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Šta ste čuli za Pole Stipa?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Stipo Pole je radio u policiji. Mislim da je bio jedan od zapovjednika ili načelnik ili... U svakom slučaju, vrh u policiji u Vukovaru.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli za Filipović Milenka?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pitaću još samo jedno ime. Da li ste čuli za Ante Rosa?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: U Vukovaru dok sam bila ne. To mi je poznatije nakon rata, iz medija.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dok ste bili u Vukovaru nikada niste čuli za to ime?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne. Ne mogu se sjetiti. Ne mogu se sjetiti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Kao novinar, čovek koji se bavi objektivnim izveštavanjem, šta je funkcija medija, imate kontakte, da li imate saznanja na osnovu kontakata koje imate, o odnosima u Kriznom štabu odbrane Vukovara u odnosu na Republike Hrvatsku i na same odnose između ljudi koji pokrivaju određene funkcije u Kriznom štabu? Da li to sve funkcioniše kako treba ili ima nekih nesporazuma i ako ima, oko čega i da li vi izveštavate o tim nesporazumima bilo koga?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ja osobno nisam dobivala takve informacije od ljudi koji su bili u Štabu, ali sam čula da je bilo od svojih kolega. Čula sam da odnosi nisu bili dobri pred sami kraj ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pitaću vas samo zadnje ...

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Dakle, pred 18 ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pitanje, mislim da je dovoljno. Da li znate nešto o delovanju Merčep Tomislava prema Srbima u Vukovaru, o hapšenjima viđenijih Srba, ubijanju Srba, miniranju srpskih kuća, zastrašivanja na bilo koji način?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, hvala. Ja sam moje unakrsno ispitivanje završio.

SUDIJA PARKER: Hvala vam najlepše gospodine Bulatoviću. Gospodine Moore, izvolite.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, jednu stvar možda pre nego što uvaženi kolega zaključi. Radi se zapravo o unakrsnom ispitivanju u vezi sa jutarnjim satima 20. Naravno, svedokinja je rekla da je gospodin Šljivančanin bio napolju. To je rekla još u glavnom ispitivanju i da su žene s njim razgovarale u vezi toga šta se događa sa

muškarcima. I major Šljivančanin je objasnio tim suprugama šta se događa. I to uvaženi kolega nije obradio. Da li ja onda mogu da shvatim da Odbrana prihvata da je major Šljivančanin to rekao, jer svedokinja bi trebala da dobije priliku ako će ta činjenica da se osporava, odnosno mora da dobije priliku da razjasni to pitanje i da ima, naravno, mogućnost da odgovori na pitanje.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, ako niko od advokata nije obrađivao to pitanje, onda se očekuje da ta činjenica nije sporna.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, ako je to vaš stav, onda ja s tim nemam problema. Hvala.

SUDIJA PARKER: I ja ću da zastanem samo na trenutak da vidim da li će neko od advokata hteti da ospori tu činjenicu. Bojim se da sam našao jednog.

ADVOKAT LUKIĆ: Možda nije u redu. Moj kolega je postavljao pitanja ...

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, pa možda bi on trebalo da preuzme da se ne menja konj usred trke.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja potpuno razumem uvaženog tužioca šta on želi ovom primedbom, ali linija mojih pitanja je bila usmerena u pravcu utvrđivanja prisustva gospodina Šljivančanina na određenim mestima, tako da mislim da ćemo to tokom postupka i kasnije dokazivati, a ja neću da osporim činjenicu da je moj klijent 20. bio tamo. A da li je bio na svim mestima i u celom ovom periodu, mislim je je iz iskaza ove svedokinje proisteklo nešto potpuno drugačije od onoga šta tvrdi tužilac, a i tokom kaasnijih izvođenja dokaza ćemo dokazivati upravo tu činjenicu. Ja ne mogu od mog klijenta da napravim čoveka koji ruši sve zakone fizike i prostora da bude tako kako je to zamislio tužilac. Prema tome, mislim da je linija mojih ispitivanja bila jasna i ta činjenica ostaje u domenu naše provere kroz naknadna svedočenja. Hvala.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, mislim da onda možete da prihvatite, dakle da tema tog razgovora nije nešto sporno.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, želim samo da saslušate nešto od moje argumentacije u vezi s tim, ali jako kratko. Uz sve dužno poštovanje mom kolegi, imamo ovde dva pitanja. To je, da li je Šljivančanin bio prisutan kad su ljudi bili izvođeni ujutru iz bolnice, i kao drugo, da se sa majorom Šljivančaninom razgovaralo, da su to bile žene koje su bile zabrinute za svoje supruge i koje su dobile svoje odgovore. Mi tvrdimo da je to jedan značajan razgovor i da iz njega mogu da se izvlače zaključci, a posebno iz dobijenog odgovora. Ako moj uvaženi kolega ima kasnije nameru da utvrdi neke stvari o majoru Šljivančaninu, po mom mišljenju prvo moraju da se razreše ove dve stvari. Naime, da li je Šljivančanin tamo bio ili nije. I kao drugo, ako jeste, da li je vodio takav razgovor i da li je naznačio da će muškarci da budu odvojeni od žena, odvedeni u kasarnu JNA i zatim ponovo dovedeni. Jer je tvrdnja Tužilaštva sve

vremen bila da je to bilo namerno nastojanje da se smire pojednici, da se izoluju muškarci koji su kasnije ubijeni. To je jedno od ključnih pitanja.

SUDIJA PARKER: Hvala, gospodine Moore. Kao što sam već rekao, nije bilo ničeg od strane sva tri advokata Odbrane šta bi utvrdilo suprotno. To je sve.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam, časni Sude. Da se onda pozabavim sa nekoliko sitnijih tačaka.

SUDIJA PARKER: Izgleda da gospodin Bulatović želi još nešto da doda.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, mislim da me gospodin tužilac Moore nije razumeo. Ako bi mi prihvatili u ovom trenutku da na ovaj način postavimo stvari, utvrđene ili neutvrđene, onda bi zaista svi trebali da pređemo na jednu stranu. Znači, Sud je taj koji će ceniti nakon svega, šta je iz iskaza ovog svedoka utvrđeno ili ne. Ja u ovom trenutku zaista ne mogu, ne želim i neću da dajem ocenu, bilo dokaza. To ću učiniti u onom trenutku kada dođe vreme. Hvala.

SUDIJA PARKER: Da ne bi bilo nikakvog nesporazuma kasnije, tema ove primedbe gospodina Moorea i naznaka kakav je stav Pretresnog veća proizlazi iz pravila 90(H), paragraf 2, u skladu s kojim se tokom unakrsno ispitivanja svedoka, svedoku mora da iznese koja je priroda tvrdnji koje iznosi strana koja je dovela svedoka i koja je suprotna iskazu svedoka. Dakle, ako stvari tako stoje, svedoku nije bilo ništa rečeno šta bi ukazivalo da do razgovora nije došlo ili da njegov sadržaj nije onakav kao što je svedok naznačio, onda Pretresno veće može da zaključi samo isključivo to, da to nisu sporna pitanja. Dakle, to je jedna stvar o kojoj se razgovorilo u malopredražnjem razgovoru. Pretresno veće ni na koji način ne želi da kaže da smo mi u ovom trenutku doneli neki konačan zaključak o činjenicama, a ni da Odbrana neće moći kasnije da iznese argumentaciju i tvrdnje, nadovezujući se na tu temu. Radi se samo o tome da pitanja ove prirode, ako stvarno bilo ko iz timova Odbrane želi da utvrdi da se takav razgovor tog jutra nije uopšte vodio, onda treba svedoka suočiti sa tim pitanjem. A sada, pošto je svima sve jasno, gospodine Moore, možete slobodno da nastavite.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam, časni Sude. Gospođo, vi ste nam govorili o onom konvoju kojim ste vi otputovali 20. Rekli ste da je to konvoj u kom su bila i ambulantna kola. Recite nam koliko je muškaraca bilo u tom konvoju zajedno s vama? Ako možete da kažete, recimo, kakav je posto bio i to otprilike?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne bih mogla baš tačno reći, jer sam ja bila u autobusu, a u autobusu su bile žene. Iza autobusa, kako je konvoj išao, autobusi su vozili, pogledala sam, zapravo stalno sam gledala, jer je Veselin Šljivančanin rekao da muškarci idu na kraće ispitivanje u kasarnu, pa će onda i oni nakon kraćeg vremena za

nama. Ja sam stalno gledala, ne bi li se pojavila još neka vozila koja bi se priključila našem konvoju i nastavila put za Zagreb. I po tome znam da je bilo nekoliko ambulantnih kola u kojima su bili ranjenici. I još je jedan argument, a to je da u jednom trenutku kad smo došli u Vojvodinu, onda moja kolegica Vesna Vuković, koja je do tada bila samnom u autobusu, prešla je u vozilo u kojem je bio njen muž, ranjenik.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ako govorimo o samom konvoju i putovanju iz Vukovara, da li je došao jedan trenutak kada su ljudi iz autobusa izašli, dakle ljudi izašli iz autobusa?

TUŽILAC MOORE – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste imali priliku da vidite koliko je muškaraca ili žena konkretno izašlo iz tih autobusa?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Ne, ne mogu točno reći, jer sam... Izašli smo, e sad, nisam sigurna je li to bila Sremska Mitrovica ili smo već bili u Novom Sadu, stvarno se ne sjećam, ali znam u jednom trenutku da smo mogli izaći van. Mogu se toga sjetiti, ali koliko ljudi je bilo ne znam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zapravo nisam pitao o ljudima generalno. Pitao sam o podeli muškaraca i žena, kakava je bila. Da li možete da procenite koliki je bio procenat žena u odnosu na muškarce?

SUDIJA PARKER: Gospodine Boroviću, izvolite.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Ja stavljam prigovor na ovakvu liniju ispitivanja kolege, jer ne vidim iz čega je proistekla ova linija pitanja, kada ova pitanja nisu bila otvorena od strane nijednog od branilaca tokom unakrsnog ispitivanja. Jer niko od timova Odbrane u svom delu unakrsnog ispitivanja nije pitao o kretanju konvoja nakon Vukovara i kretanju prema Sremskoj Mitrovici.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE: Svedokinja je dala iskaz o konvojima, ali u svakom slučaju, centralno pitanje o kojem govori iskaz ove svedokinja, to jest, jedno od centralnih pitanja je bilo da su ljudi bili odvedeni, da su nestali iza ugla, da su muškarci, dakle, bili odvojeni od žena. Svo troje mojih kolega ispitivali su u unakrsnom ispitivanju ...

SUDIJA PARKER: Ali kako to proizlazi iz unakrsnog ispitivanja?

TUŽILAC MOORE: Po našem mišljenju Pretresno veće ima pravo da sazna da li je došlo do takvog odvajanja, a ne da je samo bila namera da se to uradi.

SUDIJA PARKER: Da li ste se time bavili tokom glavnog ispitivanja?

TUŽILAC MOORE: Bavilo se time i tokom glavnog ispitivanja kada se govorilo o razdvajanju. Ali po našem mišljenju, to proizlazi i iz unakrsnog ispitivanja, jer je svedokinji i postavljeno pitanje o ambulantnim kolima i da li su ona bila u pratnji konvoja.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, po mom mišljenju, to nije pitanje kojim možete da se bavite tokom dodatnog ispitivanja. Gospodine Vasiću, jesmo li vas zanemarili predugo? Ja se izvinjavam.

ADVOKAT VASIĆ: Ne, ne. Nego ste me preduhitrili svojom odlukom, tako da ja više nemam šta da kažem. Hvala vam. Upravo sam hteo da plediram u tom smislu.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore, izvolite.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala, časni Sude. Gospođo, postavljeno vam je pitanje o tome da je došlo do razmene nekih materijala između bolničkog osoblja i osoblja Kriznog štaba. Da li se sećate pitanja vezanih za to?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Razmjene materijala. Mislite informacija?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Kakve vrste informacija su bile razmenjivane?

TUŽILAC MOORE – ODGOVOR: To su bile informacije o broju mrtvih, broju ranjenih, čak i o nekim pojedinačnim slučajevima. Znali smo za određenu osobu, što se s njome dogodilo. Znači, nisu to bili samo brojevi, ali i to i taj dio. I stanje u bolnici i nedostatak lijekova.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I za kraj, samo jedno razjašnjenje. Tokom glavnog ispitivanja, drugim rečima, kada ste odgovarali na moja pitanja, dakle postavljeno vam je jedno pitanje o Sajmištu i čini se da ste vi hteli da utvrdite da je taj deo grada bio zauzet, da citiram vas, u prvoj polovini septembra. Tokom unakrsnog ispitivanja, izgleda da ste utvrdili da je to područje palo 15. oktobra ili otprilike u to vreme. Ja mogu da navedem na kojoj je to strani ako će to da pomogne mojim kolegama. Molim vas, radi razjašnjenja, ako znate recite Pretresnom veću kada je tačno Sajmište bilo osvojeno? Tokom septembra ili u neko drugo vreme.

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Koliko se sjećam, djelovi Sajmišta... Znači Sajmište nije okupirano, palo, isti dan. Ne možemo reći određeni datum... E, tad je palo. Ali, znači, od devetog mjeseca, sad je li to bila kuća po kuća, ulica po ulica, uglavnom, ti ljudi koji su nakon 15. desetog došli u naš podrum, oni su bili u nekom skloništu na Sajmištu. U kojem djelu je to sklonište bilo, ja to ne znam, je li bilo bliže gradu. Vjerovatno je bilo bliže. Ne znam kako su se borbe vodile i koji dio Sajmišta je bio kada okupiran, ali je, znači, Sajmište padalo neko vrijeme.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li znate gde se nalazi kasarna JNA u Vukovaru, to jest u kom delu opštine?

SVEDOKINJA POLOVINA – ODGOVOR: Da. Znači, nalazi se u tom delu prema Sajmištu, na Sajmištu.

TUŽILAC MOORE: Nema više pitanja. Hvala.

SUDIJA PARKER: Gospođo Polovina, biće vam drago da čujete da je došao kraj vašem svedočenju. Sada ćete moći slobodno da se vratite kući. Pretresno veće želi da vam se zahvali na tome što ste došli u Hag i pružili nam pomoć. Možete sada da idete sa poslužiteljem. Hvala vam.

SVEDOKINJA POLOVINA: Hvala.

SUDIJA PARKER: Gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Sledeći svedok je Mara Bučko. Prepustiću Pretresnom veću da odluči da li da počnemo sada ili ...

SUDIJA PARKER: Imamo 14 minuta. Mislite li da je korisno da počinjemo?

TUŽILAC MOORE: Ja mislim da nije.

SUDIJA PARKER: Znači ne.

TUŽILAC MOORE: Pomoći ću mojim kolegama da znaju o čemu se radi. Mi smo, naime, imali nameru da prvo pozovemo njenog supruga. Časni Sude, videćete da ima još jedan svedok, Kopričina. Mi smo ponovo procenili našu argumentaciju i obavestili kolege iz Odbrane da nećemo da pozovemo tog svedoka. Naime, došlo je do dupliranja materijala koji bi oni izneli, tako da smo mi zapravo dan i po unapred.

SUDIJA PARKER: Pa, to su prve dobre vesti koje dugo vremena nismo čuli.

TUŽILAC MOORE: Ima ih puno, samo vi jednostavno ne znate ništa o tome.

SUDIJA PARKER: U redu. Onda bi možda bilo dobro da ranije pođemo kući.

TUŽILAC MOORE: Hvala.

SUDIJA PARKER: Da, zapravo je neugodno da pozivamo svedoka koji će duže da svedoči, u poslednjih nekoliko minuta. Nastavićemo s radom sutra u 9.00.

